

פרוטוקול מס' 249

מישיבת ועדת הכלכלה
יום ד', א' בטבת תשל"ז - 22.12.1976, שעה 8.30

נ כ ח ד:

		<u>חברי הוועדה:</u>
י.	דורביץ - היו"ר	
י.	ז' . אמיר	
א.	אנטבי	
פ.	גרנר	
מ.	דרובלס	
י.	הדר	
א.	זילכוברג	
מ.	חריש	
י.	כהן	
א.	לבנבראון	
א.	לבבי	
י.	מודעי	
י.	ערבין	
י.	פרץ	
ח.	שמעוני	
		<u>מזמנים:</u>
י.	טרנר - יו"ר אגודת פטיש	
י.	כהן - חבר ועד פטיש	
ח.	צפירי - בציג מדטב פטיש	
מ.	פרימן - משרד החקלאות	
ט.	אנבי - משרד הטיכונ	

יועץ כלכלי
ומזכיר הוועדה: ד. לב

רשמה: ע. הירשפלד

סדר-היום: המשך הדיון על חלוקת ממסות הייצור והאשראי במדטב פטיש ובתחום המועצה האזורית מדתביש.

=====

המשך הדיון בנושא: "חלוקת מכסות הייצור, האשראי ושיכון במושב פטיש ובתחום המועצה האזורית מרחבים" - הצעה לסדר היום של חבר הכנסת י. כהן

אני פותח את הישיבה.

היו"ר י. הורביץ:

הנושא הועלה על-ידי חבר הכנסת י. כהן.

אבקש את חבר הכנסת כהן למסור תזכורת קצרה בנושא משרד השיכון.

י. כהן:
אני רוצה לחזור בקצרה על 3-4 דברים שהעלינו בישיבה הקודמת ולהציג מספר שאלות. השאלה הראשונה העקרונית היא, איך זה קרה שמועצה אזורית הופכת לקבלן בנייה בתוך ישובים? לפי מיטב ידיעתנו זה חריג שלא קיים בארץ. אנחנו רוצים לשמוע אם אכן זה נכון, ואם כן מדוע זה נעשה, ומה דעת משרד השיכון מהנסיגה שכלמד בנושא זה.

(2) אנו מבקשים לדעת לפי איזה קריטריונים קבעו את האשראי שניתן לבנייה לתושבי מושב פטיש, ובין השאר לראש המועצה, שלפי ידיעתנו הגיעו לו לפי הקריטריונים של משרד השיכון 58 מס"ר, ואילו בפועל הוא קיבל 84 מס"ר. האם זה נבדק על-ידי משרד השיכון בקשר לתקציב שניתן לבית הזה?

(3) האם משרד השיכון מודע לכך שמתקציב המועצה הועבר עבור בניית ביתו של ראש המועצה, שנבנה בגודל 160-180 מס"ר, סכום של 200,000 ל"י? לפני מונחים החשבונות של המועצה האזורית והכספים ששולמו לקבלן, והסכום של 200,000 ל"י הוא סכום חריג בהרבה מכל סכום אחר ששולם עבור מתישב במושב פטיש.

לבסוף, אנו מבקשים לראות את העתק החוזה, אותו ביקש יושב-ראש הוועדה, בין משרד השיכון לבין המועצה האזורית.

סחר תקבלו את העתק החוזה.

ש. אבני:

י. כהן:
ארבעה נושאים אלה הועלו בישיבה הקודמת. שמענו את תשובותיו של מר יצחקי ממשרד השיכון, ואת תשובות אנשי המושב ויושב-ראש המועצה, ובקשנו להוסיף מספר שאלות להבהרה למשרד השיכון, האגף לבנייה כפרית, שהובטחו לאחת הישיבות הקרובות.

היו"ר י. הורביץ:
ברצוני לשאול את מר אבני. נניח שהגיעו למסקנה במועצה האזורית מרחבים, או בכל מועצה אזורית אחרת, שהיא יכולה להיות קבלן, או רוצה להיות קבלן, ולא ראייתם בזה פגם. אינני רואה בכך פגם אם מועצה אזורית אוסדת שהיא רוצה להיות קבלן. אני רק שואל איזה מין חוזה אתם עוזים במקרה כזה? אני רוצה לבדוק את הנקודה, איך הגן משרד השיכון על האינטרס שלו כשעשה הסכם עם המועצה האזורית כקבלן.

פ. גרופר:
חבר הכנסת כהן שאל אם זה נעשה בעוד מקומות, איך זה נעשה וכו'. הקביעה הסופית בכל הנושא הזה היא בידי משרד השיכון, ואני מבקש להרחיב את הדיון על האפשרויות שניתנו לא רק במושב זה, אלא במושבים רבים, להגדלה יש אפשרות סבירה, שאם אדם שקיבל את הבנייה ורוצה לבנות יותר מהמטרון הזה, באיזה צורה הוא נותן את הכסף ומי נותן את האשראי? אני חושב שכאן נעשו חריגים, כי לא כל אחד יכול להוסיף את הסכום שבביל תוספת הבנייה, ואז נעשו חריגים שהכספים האלה הוצאו גם כן ככספי ציבור, ואין זה משנה באיזה צורה.

י. ז. אמיר:

הבעייה המרכזית היא אם מועצה אזורית יכולה לקחת על עצמה בנייה באופן עצמאי. שאלתי היא אם כבר היו תקדימים לכך שרשות מקומית לקחה על עצמה בניית שיכונים, שיסייעו לשיפור מצבם של אותם אזרחים שגרים בתוכה.

א. זילברברג:

אני רוצה להסביר למד אנבי, ושלא ייווצר כאן רושם שהוא עומד כאן בחקירה. העניין פשוט: באו חברים ממושב פטיש וטענו שיש חריגה בנושא הבנייה והתלוננו על כך, ואנחנו כוועדה קבלנו את התלונה הזאת. אנחנו מבקשים שתעזור לנו לצאת מהנושא הזה ולהשיב לחברים שמופיעים כאן.

י. כהן:

שאלה נוספת. מעבר לקריטריונים שמשרד השיכון קובע בהתאם לגודל המשפחה ומספר הנפשות, האם יש איזה שהיא הגבלה לגודל הבית שהחבר בונה? בשעתו הייתה הגבלה של 110 מט"ר. האם לגבי הבנייה שנעשתה בתוך הישוב - שלפי מיטב הערכתנו ויריעתנו סיבכה את המושב ואת המועצה בסכומי עתק - הייתה למשרד השיכון איזה שהיא בקרה בקשר למטרז' ושחרור האשראי?

מ. דרובלס:

כפי ששמענו מפי מד אנבי, מגיע תקן למתישב, ואז הוא חותם על חוזה. החברים טענו שהיו כאלה שלא הגדילו את התקן הסטנדרטי שהגיע להם על-ידי שרד השיכון, וכתוצאה מהסתבכות גם לא יכלו לקבל את המגיע להם.

י. כהן:

עובדה היא שהם לא יכלו לסיים בזמן.

ח. שרבץ:

הסברתי כבר ש-10 או 14 חברים לא רצו לבנות באמצעות ועד המושב, ואחר-כך הם בנו לבד. בסופו של דבר התוצאה היא שהיום יש בתים בלתי-גמורים, וזה שוב באשמתם. מתוך 14 הבתים האלה, 4 מהם בנינו. 10 מהם בכל-זאת נשארו לבד לארגון קניות. מדובר על 10 בתים שברשות האחיים צפרידי, שבאו להתלונן.

פ. גרופר:

האם נכון הדבר, שהחדיג שנעשה על-ידי המועצה האזורית מד חביים, הוא החדיג היחיד בכל אזור הנגב, ונעשה על-ידי שר השיכון דאז, השו שרף, שנתן להם היתר מיוחד להיות הקבלן?

ש. אנבי:

אדוני היושב-ראש, ועדה נכבדה. אשתדל לענות על כלל הנושא והשאלות שנשאלו, מהאספקט של משרד השיכון ומהאספקט של נושאים כלליים. יתכן שפרט זה או אחר פרטיקולרי אינני חייב לזכור בעל-פה, ולכן לא אתייחס אליו. אבל אני בעקביות לא אכנס לתרבות היחסים שנוצרו מבחינה חברתית. זה לא תפקידו של משרד השיכון. לפחות שני חברי כנסת ליוו את הנושא באופן מסושר, וגם בתקופת הטיפול נמנעתי באופן עקבי מלהכנס לתחום זה. אני מקווה שיסולח לי אם אני מודיע את זה מאש והדבר יתקבל בהבנה.

מועצות אזוריות עוסקות פה ושם בבנייה לעתים אפילו לפי לחץ שלנו, בבנייה מסוג מסויים; מבני ציבור, מבנים לצרכים מוניציפליים, כבישים, ביוג, וקיימים הסדרים קבועים של צורת ההתקשרות. לרוב זו איננה צורה של קבלן ומזמין, אלא שמשרד משתתף בסכומים מסויים במועצות לביצוע.

היו"ר י. הורביץ:

נדבר על שיכונים.

ש. אנבי:

אני אתן תמונה נאמנה. לא מקובל, ולא ידוע לי על מקרים, שמועצה אזורית עוסקת בבניית דיור לתושבים. אולי זה לא טוב שלא קיים דבר כזה, כי בעולם רוב הבנייה הציבורית מבוצעת על-ידי רשויות מקומיות. בישראל זה עדיין לא מקובל, ואולי יש הצדקה לכך. כאשר מועצה אזורית מרחבים העלתה

ש. אבני :

כפני את המסאלה לבנות את הבנייה למגורים במושביה, ונימוקה היו אתה, הצעתי למועצה להימנע מכך. משום שעד אז הבנייה לתושבים במושבים התכצעה כפי שזה עד היום, בשתי אפשרויות: אפשרות אחת אם זה לפי תוכניות סטנדרטיות של המשרד, ויש כמות מינימלית שאנו מוכנים ליטול על עצמנו, זו היתה בנייה ישירה של המשרד. איפשרנו למי שרצה, או תוכנית מיוחדת או מוגדלת, לוועדי המושבים לארגן את הבנייה לבד. ואז, אם זה לפי השיטה השנייה, אנחנו חותמים עם ועד המושב הסכם, על סכומים אבסולוטיים, ימדי שנה נבדקים לעומק השינויים בהתייקריות מחדש. אלה הן שתי השיטות המקובלות מהתחלת הפעולה ועד היום.

המועצה האזורית סרחבים עמדה על שלה ולא קבלה את המלצתי. הם פנו לשר השיכון ואז, בנוכחות מזכיר תנועת המושבים, והשר קיבל את דעתי.

היו"ר י. הרביץ: המזכיר אז היה אהרון אוזן.

ש. אבני: התנאים שבקבעו מבחינת הקריטריונים, הם אותם התנאים שבקבעו לגבי כלל המתישבים. משרד השיכון לא קבע תנאים שונים. הואיל ועל-פי החלטת השר המועצה היתה קבלן לענין זה, בקבעו כללים כפי שמקובל לגבי קבלן. כלומר, תקופת ביצוע, התייקריות וכו', ואת המסמך הזה במציא לכם.

לגבי הבנייה מעל הסטנדרטים, לא בכנסנו למקרה זה, כשט שאיבנו מתערבים כאשר הבנייה בעשית על-ידי ועד המושב.

היו"ר י. הרביץ: האם הסטנדרט נבדק על-ידיכם, או שקבלתם את הדינור מהמועצה?

ש. אבני: אנחנו קובעים את הקריטריונים, ולפי זה אנחנו נודקים את הקריטריון עומד כבקורת.

לשאלתך של יוטב-ראש הוועדה אם אין מגבלה של תקרה של בנייה, כאן אני צריך לפרק שלוש תקופות. תקופה אחת, בה לא היתה כל מגבלה; מכיוון שאם נתנו מימון ל-58 או 70 ממ"ר לפי זכאות המשפחה, והמשפחה בעזרת ועד המושב רצה לבנות 120 ממ"ר, לא התערבנו בזה. בהתחלה אפילו עודדנו את זה, שיהיה ריבוי ככל האפשר של בתיים גדולים יותר, והיתה לבך טיבה. התקופה השנייה היתה, כאשר לפי חוק דינות הבנייה בקבעה תקרה של 110 ממ"ר. שמרנו על כך. והתקופה השלישית - שוועדת שרים לענייני כלכלה בתאריך מטויים החליטה לקבוע מגבלה בסיוע לבתיים עד 110 ממ"ר, וזה המצב היום.

היו"ר י. הרביץ: מה קורה כשמישהו חורג מזה?

ש. אבני: הוא איבד מקבל את הסיוע.

היו"ר י. הרביץ: איך בדקת את זה כאן?

ש. אבני: לא אמרתי שבדקתי.

היו"ר י. הרביץ: באיזה תאריך היתה המגבלה הזאת?

ש. אבני: בדמה לי שב-1964. ברצוני להבהיר את ענין שלוש התקופות. בתקופה שלא היתה כל מגבלה לא ראינו חובה לבדוק את זה אפילו. היינו צריכים להיות בטוחים שהמתישב מקבל את מה שמגיע לו בהתאם לזכאות. מעבר לזה לא נדקנו אח גודל הבנייה, וגם לא התעניינו מאין לקח את הכסף.

ש. אבני:

אין זה מתפקידנו, ולא ראינו לעצמנו זכות לבדוק את זה. תקופה שביה, שחוק ויטות הבנייה קבע שלא נותנים לבנות יותר מ-110 מ"ר; גם היתר וגם מימון. זה היה סגור. בתאריך מסויים, גם כשהיה חוק ויטות הבנייה, הורידו את המגבלה הזאת, בעיקר בכפר. טענו שיש מקומות שבהם רצוי לעשות את הבנייה בבת-אחת, ולא להזדקק בעתיד להרחבה. התקופה השלישית היא החלטת ועדת השרים. אגב, עכשיו אנו מטפלים להוריד את זה בחלק בטיועם של המושבים, כי בערי פיתוח במסגרת "בנה ביתך" ביטלו את המגבלה הזאת.

בתאריך מסויים - וכאן אולי ראש המועצה לא יהיה מרוצה מהמשך דברי, אבל אומר את הדברים כפי שאני בכנות יודע את המצב ולא אסטה מכך. בתאריך מסויים הופנתה תשומת-לבנו לכך ש-10 או 14 בתיים, שהיו בחוזה בינינו לבין המועצה האזורית, בנייתם הופסקה. קיימנו אז מספר דיונים עם ראש המועצה האזורית ותבענו לחדש את הבנייה על-מנת לסיימה. היו טענות של שינויים והסתבכות על-פי רצון זה או אחר. אנחנו אמרנו שלזה איננו בכבסיים. אם ועד המושב כן הסכים או לא, זו איננה כתובת בשבילנו. לנו יש כתובת - המועצה האזורית. בשלב מסויים נאלצתי אפילו להוציא מכתב בדוסח שאינו מקובל עלי. גם כאן אני רוצה לחזור ולהדגיש, שלמקרה האומלל בתחום היחסים החברתיים נמנענו מלהכנס. הדבר היחיד שעמד לצגד עינינו היה חידוש הבנייה וטיומה, כדי שהמשפחות יקבלו את הבתים. לשמחתי, בשלב מסויים למרות המתח שהיה, ראש המועצה חזר בו מהתנגדותו והוא הסכים לחדש את הבנייה בתנאים מסויימים. עברה תקופת-מה והדבר לא הסתייע. לא בכנסנו לסיבות, כי הרקע כבר היה פנימי-חברתי, ואז היתה לנו בעייה, כי החוזה בין הממשלה לבין המועצה האזורית אינו מתבצע. אפשר לנתק חוזה בשתי דרכים: או על-ידי משפט, או להגיע להסכמה. כשמזכיר תנועת המושבים נקט בעמדה שחייבים לנתק את החוזה ולאפשר לתושבים לסיים את הבתים, זה למעשה איפשר ניתוק החוזה, ואת אותה מתכונת באותם התנאים חתמנו עם אנגון הקביות, ולפי מיטב ידיעתי הבתים גמורים, או כמעט גמורים.

אני רוצה להעיר שתי הערות. לא מפני גימוסיים המועצה האזורית ראויה לכל ההערכה - ובעיקר ראש המועצה - על הפעילות המקיפה והביצוע הבלתי-רגיל, לעתים גם מוגזם בעיני.

היו"ר י. הורביץ: אנחנו מדברים רק על החלק שמתייחס למוגזם.

ש. אבני: בתחום פעילות המועצה מוסדות לתפארת, ועל כך מגיעה כל ההערכה.

בשאלה שאלה על לקחים מהמקרה. בשלב מסויים, כשעל-פי אותו היתר ששר השיכון דאז נתן, המועצה רצתה לקבל עוד מושב או שניים, בקשנו לא לעשות את זה ולהשאיר את זה למקרה יחיד; ואמנם נעתרנו לבקשה זו.

היו"ר י. הורביץ: על שאלה קטנה וחשובה מאד לא עבית: בענין הקריטריונים, אם הם נבדקו על-ידכם.

ש. אבני: הסברתי שהקריטריונים שאנחנו קבענו לפי הזכאות, הם כמו בכל מקום אחר.

אין טעם לבדוק אותם בשטח.

היו"ר י. הנרביץ:

על כל מבנה אתם נותנים הלוואה כזו וכזו, בהתאם למספר הנפשות. אני שואל שאלה: בא אדם ואומר, לדוגמה, שיש לו 25 נפשות, בקריית-יובל או במקום אחר. איך אתה מאשר אם הקריטריונים שלכם נבדקו הלכה למעשה?

ש. אבנאי:

הדבר נבדק על-פי מתכונת אחידה בכל המושבים. יש מסמכים, יש תעודות,

ויש אישור הוועד.

היו"ר י. הנרביץ:

במקרה זה אישור הוועד מספיק?

ש. אבנאי:

יש גם מקרים שעל-פי תעודה רפואית מגדילים את הזכאות.

י. כהן:

נדמה לי ש-2 - 3 שאלות נשארו סתומות ומחייבות עדיין קבלת תשובה ממשרד השיכון. (1) במקרה הספציפי הזה, איך בדקתם את הקריטריונים שלפיהם קבעתם איזה גודל מסרז' מגיע לכל משפחה ומה הסכום שהעמדתם לדשותה? (2) האם ההגבלה של בניית 110 ממ"ר של ועדת השרים לענייני כלכלה תופסת את אותם התאריכים, אם יש חריגה מהמסרז', ומה התקן המקובל? נדמה לי שכאן היתה חריגה חמורה מאד, לפחות במקרה זה של ראש המועצה, בהיקף המסרז' שהוא בנה לעצמו. (3) שחרור הסכום של 200,000 ל"י חודג מעבר לכל סכום שניתן לאיזה שהוא מתישב עבור הבנייה שבוצעה אצל הקבלן. שאלתו של חבר הכנסת דרובלס היתה, האם כתוצאה מזה שהמועצה מימנה בסדר-גודל כאלה חריגות בנייה - האם זה לא פגע באפשרויות המימון של אלה שהיו זכאים לקבל את התקציב של משרד השיכון ובנו במסגרת המסרז' שאושר להם; ומאחר שלא היה כסף, לא המשיכו לבנות.

י. פרץ:

שאלה ראשונה בתחום זה. מורים שגרים במבועים, עובדים קרוב ל-10 - 12 שנה שם, מנטיים כבר מספר פעמים לרכוש את הדירות, כמו המתושבים במקום, והדבר לא מתאפשר להם. הסיבות לכך הן בשליטת המועצה, שאינה מוכנה להעביר את הדירות, ואינני מבין מדוע. משרד השיכון מתעלם מהבעייה, ושאלתי היא מדוע לא מאפשרים למורה לרכוש את הדירה כמו כל מתישב אחר? אם הוא רוצה להשתקע במקום, הוא יכול רק בדירה בשכירות. אני מכיר את בעיית המורים ואת התחלופה שלהם. לדשות מקומית צריכה להיות רזרבה של מספר דירות לאותם מורים. בכל מושב שביקרתי יש דירות שנקראות "דירות שירות", שאינן מאוכלסות על-ידי מורים.

(ב) פיתוח. יש מושבים שקבלו את כל הפיתוח במועצה האזורית. הכוונה למוסדות ציבור. ויש מושבים שאין בהם דבר. ספירתי במושב קלחים, אשבול, פטיש, ואני רואה את ההבדלים.

אני מבקש לדעת מהי מדיניות הפיתוח של משרד השיכון? האם מגיע לכל מושב בית-כנסת ראוי לשמור, מועדון תרבות או גן ציבורי? במושבים אחדים יש, ובאחרים אין דבר כזה.

א. זילברברג:

נדמה הדירון הוא מושב פטיש ולאונדך זה הדמנד אנטיסט לברר את העניין. לצערי הרב, ככל שאנחנו ירטכיים יותר, העניין מתחיל להלכות פחות ברור לי. יתכן שזה המטרה, אבל לי אין מטרה כזאת, ואני מקווה שגם ליטוט-ראש אין מטרה כזאת. אני מבקש לברר את העניין הספציפי של מושב פטיש, בפני שרצינו, ולא לסטות ממנו.

ע. הדר:

בדמנד בענייני מאד לאתגר לבחון את העניין, כי הוא נראה לי חדיג מעבר לעניין מפלגתי. על-כן הטכטנו ברצון לחקירת העניין. היועדה מנסה למצות את האמת בעניין זה, כי הוא חמור.

ע. הדר:

ברצוני לשאול לגופו של ענין. אנתוני חייבו בהרגשה, לפי האינפורמציה שנמטרה לגבי, שהיה ביצול לרעה של מעמדו של ראש המועצה, עקב כך שתקציבים גדולים מאד והסכמים עוגרים דרכו. משמעות הענין, שאם הוא זזתם על חוזה עם קבלן לבניית כך וכך דירות, אין בעייה לבנות עוד 22 ממ"ר מעבר למידה. אם הוא עושה זאת, יש חשש שהאשראי שלו יגדל. על-כך בקראת לכאן, ואני מבקש לקבל תשובה ברורה יותר בנושא זה, אם יש לך מה לומר. אם אין לך דאגה צריך את המסמכים, עבורי הענין גמור.

היו"ר י. הרביץ:

היום הנושא הוא שיכון, והשאלות אל מר אבני בלבד רק לענין זה.

מ. דרובלט:

בשאלה כאן טאלה ותשובה לה לא ביקשתי, ריזלי מר אבני יענה על כך בכתב. באמר כאן שליו"ר המועצה הגיע תקן של מטרז' מסויים והוא בנה יותר. האם ידוע לך מה הם התקציבים שקיבל ראש המועצה בהתאם לקריטריונים ומספר הנפשות? אודה לך אם תמציא לגבי בכתב מה מספר הנפשות במספחתי של מר חביב שרביץ, מה התקן שאוטר לו ואיזה תקציב הוא קיבל ממשרד השיכון. היתה גם טענה שהוא בנה 180 ממ"ר ועם מיזוג אויר, וקיבל כביכול יותר מכל תושב אחר.

(ב) אדם שלא חרג ממסגרת התקן, הגיעה לו תוספת של 16 ממ"ר לפי מספר הנפשות. כתוצאה מכך שהמועצה חתמה על החוזה והסתבכה, היות שהחברים חרגו מהתקן המקובל, אצל אותם חברים הבגיייה התעכבה. מה עשה משרד השיכון כדי לקבל את הביט בזמן?

א. אבטיב:

אני רוצה לבקש את יוטב-ראש הוועדה, שבנושא המרכזים לא יידון בוועדה. בטאלה זה אנתוני מחלבטים למעלה מ-20 שנה.

היו"ר י. הרביץ:

אני מציע לא להכבט לנושא של פיתוח ומדיניות משרד השיכון. אני רוצה תשובות לענין מוטב פטיט. ה"ה צפדירי ושרביץ יציגו כעת שאלות למר אבני.

ה. צפדירי:

אני רוצה לציין בצעד, שלאחר שהבטטא של הבגיייה הכל הקטנה למועצה האזורית מרחביט התעורר והתפשט, האנשים היום פחדים. אני רוצה לומר שאלה, לבקש שתוקם ועדה ממלכתית אשר תבדוק את הנושא בכללותו.

אני מבקש שמר אבני יתייחס לשני דברים. (א) כזכור, 10 או 15 משפחות "בתקעו" במשך שבועיים וחצי, למרות פגיות רבות של תנועת המוטבטים אל משרד השיכון. היו גם הבטטטט של מר שרביץ, ש"הגה אבי מתחיל". הוא גם ביקש את החברים לשתוק ולא לומר אף מלה עליה. רק במקרה בכבטו חברי הכבטט כהן וגרופר לעזבי הקורה. פעמיים רבות געטה בטיון לקבוע פגיטה עם מר שרביץ, והוא ביטרל אותם.

ענין הבגיייה שלנו בזמנה ובדחה, עד שזז לפני כארבעה חודשים, ומר אבני ציין זאת לא לשבחתי של מר שרביץ. הענין הזה כואב ביותר, שמר שרביץ ביצל את מעמדו וגבה מהמועצה האזורית מרחביט כרבע מיליון ל" לצרכי הפרטיים.

היו"ר י. הרביץ:

הזמנו להיום את מר אבני רק להצגת שאלות.

ה. צפדירי:

הובטח לגבי על-ידי משרד השיכון, שבטוף אפריל הקבוצה הזאת תקבל את ההלוואה, כמו כל חברי מוטב פטיט. עד היום הקבוצה לא קבלה את ההלוואה, ואני מבקש לדעת מדוע.

ח. שרבה:

היות ומר אבני היה שותף די פעיל בכל הנושא, ומאז שנת 1972 ועד היום עברו כחמש שנים, כדאי לדענן את זכרוננו של מר אבני. בהתחלה בננו כל חברי המושב, לאחר הסכט עם שר השיכון. מאחר שהמועצה מאורגנת, שר השיכון יעץ לנו לא להסתכן מבחינה ארגונית, ושהמועצה תעשה את זה בשם הישובים; כפי שבורים בית עם בשט הישובים, כך ייעשה גם במקרה זה. ולכן זה נעשה כך. כל מה שהמועצה האזורית מרחבים עשתה, היא עשתה בשם הישובים. כעבוד תקופה מטוימת בתוך המושב התארגנה קבוצה, ובתוכה מר צפרידי, ואמרה שהיא אינה מכירה בחוזים. הם הכינו חרזה עם קבלן ובקשה אחי לאמץ את החרזה שלהם עם הקבלן. גם את זה עשינו. חתמנו על חרזה בתוך כל הישובים, לא להוציא אותם מגדר הרגיל להסכט בניינו ובין מר אבני. כאשר הקבלן פשט את הרגל, מר אבני אמר: יש לנו חרזה אחטם.

אני מטכים שהיו מקרים חדשים, וביניהם מקרים של שלוש אלמנות - אחת מהן אמו של מר רחמבי, שבניה לא רצו לחתום על הלוואות. שני מקרים בוטפים כאלה היו במושב מטלול. בחמישה ישובים בנינו כך, היות והמצב חייב זאת. לא קבלנו כסף ממשרד השיכון, אם כי לא באשמתו, כי הבנים לא רצו לחתום על הלוואה.

לאחר שמר אבני שיכנע אותנו שזו בעיה שלנו, בא אטר ואמר לנו: הולכים עוד פעם למכרז, והלכנו למכרז בקשר ל-14 הבנים.

ח. צפרידי:

אמרת שתוך חודש אתה עומד לבנות. מר שרבה משקר לכם ומציג מטכים בתיקים, טאכטם תואמים את המטכים שתתמכו עליהם.

אני מבקש לשאול שאלות את מר אבני ולא להזכיר דברים.

ה. הרביץ:

ח. שרבה:

אני רוצה להזכיר למר אבני שהיה מכרז, ולאחר-מכן באנו עם אסף זאמדנו שהמחירים גבוהים, ובקשנו את עזרתו. מתוך הקבוצה של 14-15 בנים, 4 מהם בנינו וכבר גרים בהם. 10 בנים הם בטיפולו של ארגון הקבילות. כולנו מצטערים שטלושה בנים לא גמורים עד היום.

י. מנדעי:

הצעה לטדר. לפי דעתי, דיון שוכנס לפרטי פרטים כמו הדיון הזה, אינו ראוי שישמע בוועדה בכללותה. זה נושא טיפוסי לוועדת משנה. אני מציע למנות ועדת משנה עם מלוא הסמכויות. ביתן לה לוח זמנים, היא תסיק מסקנות, ואז אני רואה בזה טדר עבודה תקינים של הוועדה וגם יעול בעבודתה של הוועדה.

ח. שמעוני:

אני הולך בהגיון של חבר הכנסת מנדעי, אבל מגיע למסקנה אחרת. אני חושב שבועדה לא יכולה להיות תקינה כזאת, ונדאי טאי-אפשר להגיע באן למיצוי האמת. ידוע לי שתנועת המזשבים הקימה ועדה, שרוצה להכנס לפני ולפנים של הנושא בצורה מסודרת ולחקור את הבעיה בכללותה. אני מציע לתת לוועדה זו לטיים את עבודתה, לקבל את מטצאיה, ועל-סמך הממצאים האלה תחזור הוועדה לדון, כאשר יהיה בידה מסמך אובייקטיבי לדון על מסמך כזה, לשאול שאלות ואולי לפרט פירוטים. אני מציע לא להקים ועדת משנה ולא להמשיך בדיון הזה, כי לדעתי זה דיון עקר, ובסופו של דבר דיון פוליטי לא יצא ממנו, אבל מושב אחד או שניים עלולים להיהרס כתוצאה מכך.

י. כהן:

חזרנו על הנושא העקרוני כבר מספר פעמים. אני העליתי את הנושא הזה במישור הממלכתי: בנייה, גיהול מועצה אזורית וחלוקת מכסות ייצור

י. כהן:

ראשראי. אלה הם שלושת הזוטאים שהועלו והם חייבים להידון במישור הממלכתי. כבר בישיבה הראשונה, טבה השתתף מזכיר תבועת המושבים, אמרבו שוועדת החקירה של תבועת המושבים רטאית וחייבת לטפל בכל הזוטאים החברתיים במושב פטיש. הזוטאים שאבו דבים עליהם בוגעים למשרדי הממשלה הזוגעים בדבר.

לגבי הצעתו של חבר הכנסת מודעי -

בשעתו חשבתי שהעבין יטתיים תוך 2-3 ישיבות. מאחר שמשרד הפנים לא סיים את הטיפול בעבין, רגם משרד החקלאות רק היום צריך לתת לבו תשובות, אני בהחלט יכול להסכים, שבתום הישיבה הזאת, לאחר שנמצה את הזוטא עם מר אבני, בזליט להקים ועדת מטבה אשר תעטוק במישור הממלכתי של הזוטא. עד עכשיו לא נכבטנו למישור היוטטי בנות המושב.

י.ז. אמיר:

הוועדה קיימה מספר ישיבות בזוטא זה ובשאלו שאלות. אני חושב שהמשרדים השונים צריכים להשיב עכשיו על השאלות, ועל הוועדה להטיק את המסקנות. אחרת ביכבט לכל הבעיות האחרות.

ע. הדר:

בעקבות הצעתו של חבר הכנסת מודעי אני רוצה להזכיר שהעבין הועלה לאחר טאנשי מוטב פטיש הופיעו, ומזכיר תבועת המושבים אמר שאינו יכול לחקור בזוטא. ועדת הכלכלה תרמה תרומה גדולה בעבין זה. הופעלה ועדת חקירה שעובדת, דזה הישב של ועדת הכלכלה. ועדת מטבה, לדעתי, תחמיר את המצב הרבה יותר, בכך שתיכבט לפרטי-פרטים.

אני מציע להפטיק את הדירובים בהיקף הזה ולהמתין לתוצאות ועדת החקירה לגבי התנהגותו האישית של ראש המועצה. תבועת המושבים מינתה ועדה, שתפקידה לחקור את התנהגותו האישית של ראש המועצה, אם היא הולמת שלית ציבור או לא. אבחר דבים בשאלה אם התנהגות המשרדים הממשלתיים - משרד הטיכון ומשרד החקלאות - תזאמת את תפקידם, או גם אותם ניצל לרעה. משרד החקלאות, לפי דעתי, לא בהג כשורה, אם אכן 50% ממכסות הייצור של הכפר מוחזקות ביד אחת. אחר דבר אמור גם לגבי משרד הטיכון. אני רוצה לדעת אם ראש המועצה בהג כשורה. אם לא בהג כשורה, הוא לא יכהן בקדוציה הבאה. לצורך זה מינתה תבועת המושבים ועדת חקירה, ואני מציע שביחן לה זמן של חודשיים ואחר-כך בטיק את המסקנות. ב) אני מציע שאת מר אבני זאמ בניג משרד החקלאות בשמע לא בבוכהות כל המושבים.

היו"ר י. הורביץ:

לכל אחד מאתנו יש דעה איך לטפל בזוטא. אני רוצה להציע שנשמע את משרד הטיכון בינינו איך עליבו לטפל בזוטא. זאת משרד החקלאות, ולא בזמין אותם יותר בזוטא זה. אחר-כך נחליט.

פ. גרופר:

זה לא עבין פוליטי. זה עבין חברתי, שאם לא נתגבר על ניצנים כאלה, זה יכול להביא עליבו שואה לאומית. הניצנים הם עבין של מכסות בחקלאות, וגם בטיכון, כפי שבאמר. כאן מועוררת השאלה שצריך להבהיר את העבין, אבל לא בבוכהות כולם, ראני מטכיים עט זה.

אני מציע שבחלק הממלכתי בפטיק את הישיבה, בזמין אותם ובשמע אותם בפרד. בתכה לדו"ח של הוועדה שמונתה על-ידי תבועת המושבים, כי יש לבד מגמה ורצון לשתף פעולה עם התבועות, אבל לא לתת לתבועה את הממלכתיות. את זה בשאיר לבד.

א. לבני:

מאז שהתחלנו לדון בזוטא ועד השבוע חל שינוי. נכבטנו לתקופת בחירות, ראנינו מביח שבוכל לפתור בעייה, מי הולך לריב עם חמולה או עם אזור.

א. לבני:

לכן, הטיפול בנושא זה צריך להיות מעשי וענייני, ראוי חושב שצריך למנות בהקדם ועדת משנה שתדון בבעייה. דבר אחד ברור לי, שאין להשאיר את הענין פתוח כפי שהוא ולהשאיר אותו לטיפול של הכנסת הבאה.

מ. דרובלט:

אם נמשיך בדיונים כפי שהתנהלו עד עכשיו, נצטרך לקיים בנושא זה עוד 10 ישיבות. לכן אני חושב שהצעתו של חבר הכנסת מנדעי היא מעשית בהחלט. לא מדובר כאן על נושא חברתי חבועתי. אנחנו מטפלים בנושאים לאומיים, שבהם הוקצו משאבים מכספי ציבור, וזה מה שמעבייץ אותנו. אם ראש המועצה ביצל לרעה את תפקידו, או לא, זה לא תפקידנו לברר. לכן, אם במנה ועדת משנה, אני בטוח שבמשך חודשיים היא יכולה לסכם את העניין.

י. פרנק:

אניבני גורס שיש צורך להקפיא את עבודת הוועדות בכנסת בשל הבחירות. עבודת הוועדות היא חיונית וצריך למצות עניינים שהדיון בהם התחיל. אני חושב שיש למנות ועדה אשר תעסוק בעניינים ממלכתיים, במקביל לאותה ועדה שמונתה על-ידי הוועת המושבים, וחייב להיות שיתוף-פעולה ביניהן גם מבחינת לוח הזמנים. לאחר-מכן אפשר יהיה לחזור למליאת הוועדה עם הצעות.

יעקב כהן:

ידוע לי שגודל הדירה נקבע בהחלט לגודל המשפחה. ידועים לי מקרים של אנשים במושבים, שרשמו על שמש טבתות, דודות, אחים וגייסים בכל תלמי הארץ, שלא שייכים לאותו ישוב שבו הם בטצאים וקבלו דירה אחת. הם רשמו את המשפחות על שמש כדי להגדיל את המטרד על הדירות. האם מר אנבי יודע על כך?

ח. צפרירי:

אני רוצה לשאול את מר אנבי. לאחר שהגודלות עם הקבלן הראשון הסתיימה וחייב שרנף לקח על עצמו לבנות את הבתים, האם לאותו קבלן - שלא יכול היה להמשיך - הגיעו כספים בוספיים? האם קיבל אותם או לא?

הי"ר י. הררביץ:

הבתבות לטענות שהופגרו אלייך היא ממרד השיכון. הטענות הן, שכאן נוצל לרעה מעמד מטויים של אדם שבידו סמכות. מעטים באו ואמרו שהם רוצים לתבוע את הקיפוח שלהם על כך שמשרדי הממשלה גרהגים שלא כמורה; האם נזעקנו לזה, הרי שזה מתוך ההנחה שצריך להגן על הטיעום. אני מקש שתשיב לטענות שהועלו בוועדה, ועל שאלותיהם של חברי הוועדה.

ש. אנבי:

אני רוצה לומר לחבר הכנסת כהן שלא השארתי שאלות סתומות. הבהרתי אותן, ואחזור עליהן בידר-בהירות.

אני חוזר ואומר, שהקריטריונים לשיכון בפטיש הם אותם הקריטריונים כמו בכל המושבים במדינת ישראל. לפי הזכאות, לפי התנאים ולפי אותה מתכות של בדיקה, כפי שזה מקובל בכל הארץ. אני מודיע בכל הבהירות, שלא נתתי איטור באף מקרה לחרוג מהקריטריונים. אם יש טענה ספציפית, היא צריכה להיבדק.

פ. גרופר:

לא היטעו אותך? איך אנה בודק את הוועדים?

ש. אנבי:

לגבי האריכי המגבלה, אני רוצה לברר את זה. אשר להעברת כספים של המועצה לקבלן, לחבר זה או אחר, אני לא משדד הפנים ולא מבקר המדינה. זה לא תפקידי להתערב ואניבני רואה את עצמי זכאי להתערב, ואין מקום לשאול אותי שאלות, שלא מסמכותי לטפל בהן.

ש. אב"י:

לגבי שימוש לרעה של קרובי נאמנה או בספחים. אולי זה גורל של כל שירות ציבורי. אבי חושב שהגענו לקביעה קריטריונים ברורים. במקרה שלבד אנו עושים את זה על דעת המוסדות המוסמכים של התנועות, המרכז התקלאי, התנועה הקיבוצית, גם מתוך גישה ציבורית, ומבטיח בהם גם לחבוק דברים שבאופן פורמלי לא תמיד שייכים לעבין. יש תופעה, שאצל חלק מהמתיישבים יש בני משפחה כמו הורים, סבתא, אחות, כמו מקרה חולה, שאנחנו פורמלית לא חייבים לספל בהם, אבל זה דילמה אמיתית.

היו"ר י. הורביץ: אבל אם אותו קרוב משפחה גר בבית-שמש ובוזים לו זירה במנועיט?

ש. אב"י:

אענה על כך במלוא אומץ הלב. יש להפריד כאן בין שני מישורים. מישור אחד, שאנו בודקים ומקבלים אישור של ועד המושב. איבנו מסומכים על הנתונים שבמסרו לנו על-ידי המתיישב. אבל יש מקרה שהסבתא או ההורה עוזב, ואז מה אתה יכול לעשות? קורים מקרים כאלה, והבית כבר בבוז.

אבי יכול להבהיר את הקריטריונים והכללים. אם מישהו משתמש בזה לרעה, יש מוסדות כדי לבדוק את זה. לגבי מבוועים - זה בעייה, ואבי חייב כאן להגן על המועצה האזורית בצורה הברורה ביותר. גם אם המועצה האזורית היתה רוצה למכור את הדירות למורים, אין לה סמכות לעשות את זה. גם למשרד הטיכונ אין סמכות. כאשר למצב הקיים, זה שאלה בפני עצמה. המרכזים האלה צבנו כחידות כפריות טגורות, וכל שיבוי יתפוך אותן לעירות אומללות. אם מורה רוצה לקנות את הדירה, יש לו אפשרות באופקים או בכל אזור אחר בארץ. אולם למרכזים אלה יש יעד מטרייט של דירות שירות עבור אלה שבוצעו את השירות לישוברים הכפריים כסביבה.

אשר למוסדות ציבורי ופיתוח. בעבין זה יש לראש המועצה טענה אלי. כאשר התחלנו את השיקום של המושבים, היו לבד בעיות קשות מאד, והיום אפשר לראות את ההבדל. מוכנית טאטורה היתה להסתייט ורך 4 שביט, לצערי הסתיימה תוך 10 שנים. לא היתה בכוונת מצד הציבור, ועכשיו יש טענות כסאין תקציבים. חלק מהמושבים לא היו מוכנים לבנות. יש מקרים, שאישיט נטעתי לשכנע את ועד המושב. לעתים הדבר הסתייע ולעתים לא. בהנדסנות זו אבי רוצה לשבח את המועצה, שדחפה מעל ומעבר. עכשיו יש מגבלות סכביות, ואנו בוחנים עדיפות למגורים. בבית בתי-כבסת הם לא מתפקידו של משרד הטיכונ. יחד עם משרד הפנים התלטבו, שאם יש יוזמה עצמית, אנחנו עודדים.

אבי מתקשה להסביר ולענות על מקרה של מושב אשכול עם ארבע דירות. לא ידועים לי מקרים כאלה.

לטר שרובף אבי רוצה לומר, עם כל האי-בעימות, שלא היתה יוזמה של שר הטיכונ בבנייה, ולדין היה ערער על החלטה שלא הסכמתי. אילו הייתי רוצה בזה דבר מצפוני, הייתי מתפטר באותו רגע. היתה החלטה, כיבדנו אותה וקיימנו אותה. זכותך להבין שכאילו כתוצאה מהשיטה, הוא קנע את זה. אם השר קבע דבר שלא על-פי מצפוני, זכותי להתפטר. לא ראיתי בזה דבר מצפוני, הבעתי את דעתי וחו-לא. הדבר הגיע גם לעתון, וראיינתי ואמרתי בדיוק מה שאמרתי כאן. מר שרובף כתב לי מכתב, שלמען ההגינות ביקש לתקן את ההודעה. אבי למען ההגינות לא תיקנתי את ההודעה.

איבני יכול ולא אענה על העברת כספים או אי-העברת כספים לקבלן. זה לא תפקידי. לא התערבתי ולא אתערב בזה. לא יכולה להיות בקורת על בקורת, ולכן זה אחת הסיבות שאיבנו חותמים על חוזה עם מתיישב בודד. קבעתי עם ועד המושב, שמתישב אשר רוצה לבנות

ש. אבני:

לבד את ביתו - דבר שאנחנו מעודדים - אנחנו עושים את זה עם המושב.

היו"ר י. הרביץ:

מה קורה שאדם מחזיק כוח בשמן, בכסף,
ומנצל את זה לדעה? מה אתה עושה?

ש. אבני:

יכולים להיות שני סוגי קיפוח, ואני
מבדיל ביניהם. כאשר ועד המושב
מקבל לפי החקדמות הבנייה את הונטרם ומקבל להעביר את זה לקבלן שמבצע
את בניית הבית, הוא אומר: הוצר חייב לי כסף, ולוקח את הכסף. יש
התערבות שלנו מיד להוריד את הכספים למטרה זו. כל מקרה שהובא לתשדמס-
לבנו, פעלנו באופן מידי. אם יש קיפוח והוא אומר, שפלוגי קיבל
לבנייה פרטית בוטפת אשראי מוועד המושב, ואני לא מקבל - אני לא כותבת
לפניות מטוג זה.

היו"ר י. הרביץ:

לא זו השאלה. אנשים לא קבלו כסף,
וגם הקבלן לא קיבל את הכסף. כאן
בשאלה שאלה ברורה. אתה יכול להתעלם מדבר כזה, או לא.

ש. אבני:

מאחר שבמקרה זה החנוזה היה עם המוצע
האזורית, היא אחראית לקיפוח. אני
אומר את זה במלוא האחריות, ועד היום לא הגיעה אלינו טענה, שמתישב את
מישהו טען, שלקחו את כספו ונתנו אותו לאחריים.

ע. הדר:

ואם היתה טענה כזאת?

ש. אבני:

אז הייתי מתערב. אני קובע שלא
באה תלונה ממישהו זה אז אתה במושב
פטיש ואמר: אתה שיחררת לבית שלי 10,000 ל"י, הם לא הועברו לקבלן.
לא באה אלי טענה כזאת. כשאנו חותמים על חוזה עם ועד המושב, אנחנו
מקפידים על כך שכל שחרור כסף יהיה לאחר ביצוע הבנייה ולפי התקדמות
הבנייה, ושהכסף המשוחרר הולך לאותה מטרה. קורה שהמתישב אומר שהוא
היה צריך לקבל 14,000 ל"י וועד המושב מעכב את הכסף, כי הוא חייב כסף.
כמקרה כזה אנחנו מתערבים ואנחנו שהכסף הזה מיועד רק לבניית הבית.
במקרה של מושב פטיש התלונה אצלי לא הייתה על כספים. זה הייתה תלונה
מריטורית, שלמרות חוזה, אין מתבצעת בנייה של 10 או 14 בתים. כאן
טיפלנו טיפול מייגע, כי היה חוזה עם גוף ממלכתי. הטברותי, שיכולנו
לפתור את הבעיה אז בדרך משפטית, שבמשכת זמן רב, אז בדרכים אחרות.
אני שמח שהגענו תוך פרק זמן קצר יחסית לפתרון הבעיה.

היו"ר י. הרביץ:

אני מודה לך מאד מר אבני.
אבקש את מר פרימן, בציג מטרה
החקלאות, להשיב על השאלות שבשאלו בענין האשראי.

מ. פרימן:

בישיבות קודמות בשאלתי האם ובאיזה
צורה ישנו פיקוח של משרד החקלאות
על הכספים שאנו מזרימים למושבים, ואם צדבר על פטיש או אשכול כמקרה
פרטי, לדוגמה. גדבר על האשראי להשקעות בשלב זה. המושב מגיש למשרד
החקלאות תוכנית השקעות שנתית מפורטת, שעוברת ועדת טיפוח. ועדת
הטיפוח מזרקות מצייגים של משרד החקלאות - מערכת האשראי, מערכת
התכנון והמשרד האידורי. מחוץ למשרד מדובר במערכת הבנקים והתנועה,
שיושבת כוועדה ומקבלת את התוכנית, דנה בה ומחליטה. לאחר שמתקבלת
החלטה, התוכנית עוברת תפוצה והיא הופכת תוכנית לביצוע. בשלב מסויים,
כאשר המושב משקיע את השקעותיו, יש תהליך הבקורת. המתכנן האזורי
בא אל החבר, או אל האגודה ומאשר או ההשקעה. דהיינו, בודק אם ההשקעה
בוצעה או לא, ובהואם לכך הכסף משוחרר. זה התהליך של הכספים שאנו
נותנים, ומבחינה זו יש בקורת לגבי הזרמת הכספים.

מ. פרימן:

מכסות. כפי שנמטר לי, יש החלטה של מינהל התכנון של משרד החקלאות, שכל מכסות הייצור הן מכסות של האגודה. אם רוצים להגביל חבר שלא יכבה, ועל-ידי גביית המבנה שלר לא יקח מכסות, הוא לא יקבל אישור לגביית בית. חבר שני יכול להשקיע מהוגר העצמי כמה שהוא רוצה ואין שהוא רוצה. איבנו יכולים להגביל חבר בקשר לטמוש בכספו הפרטי.

אני חושב שמכסת הלול שאנו נרתמים למושב פטיט היא בערך 2.5 מיליון ביצים. המכסות ביחידות לאגודות. במקרה זה המכסה שייכת גם לאגודת פטיט, והאגודה טכנולוגית לחלק את המכסות.

האם היא יכולה גם למכור מכסות? פ. גרופר:

החלטות המושבים הן בדרך-כלל כאלה, שהמכסות ביחידות שונה בין כל החברים היצרבים, אם כי יש מושבים שמקבילים החלטות שונות. בדרך-כלל התהליך הוא כזה, שאותה ועדה שבה חברה התנועה, התנועה לוחצת באותה ועדה אשראי להקצות כספים במסגרת המכסה לחברים אשר יש להם בעיות משפחתיות קשות וצריך לסייע להם, כדי מקובל שלול ביצים הוא הענף הקל ביותר.

היו"ר י. הרביץ: זה בקודה חשוכה ואני רוצה שגביר איתה. גביית שהתנועה היא קבוצה חלשה והיא שבדיה בידי כמה אפוזיט ואין לה כוח להחליט, להכפר כולו הוא כפר בחשל, שאין לו מה לעשות לפני הגביר. שאלתי היא מה אתם עושים במקרה כזה?

מ. פרימן: הוועדה כגוף אחד מקבלת את הטענות שהכפר מציג לפניה, ואז אבחנו מקצים כספים במסגרת כזאת שחלול יכול להזדה להם ענף פרנסה. קודה שחבר אחד יכול לייצר 2.3 מיליון ביצים, ומצד שני חברים שיכולים לסייע את הבניה. זה החלטה של המושב לומר לאותו חבר, שמתוך המכסה הזאת - - -

היו"ר י. הרביץ: אם המושב אינו עושה את זה, מה אתם עושים?

מ. פרימן: לומר את האמת - יש לי בעייה.

מ. דרובלס: המכסה היא של האגודה. האם האגודה חייבת להתחייב רשימה במזכירות ולהראות לפקח אין חילקה את המכסה?

מ. פרימן: התהליך הוא כזה, שכשנוצרת המכסה, אז יש אולי רשימה ראשונית. אבל סכיון שהמכסה היא של האגודה, ולאחר-מכן את חבר אחד מפטיט לייצר, המכסה אובדת לאגודה, או שהוועד יכול לתת אותה למישהו אחר. זה מה שעושים בדרך-כלל.

מ. דרובלס: האם ידוע לך מהי המכסה לגביצים בישובי החר, שהוא הענף העיקרי בהם?

מ. פרימן: המכסה היא 270,000 ביצים.

פ. גרופר: לחבר שיש מכסה של 270,000 ביצים בא חבר אחר ואומר: אתן לך טכום של 40,000 לך רון לי את המכסה. האם אתם פועלים בענין זה או לא?

מ. פרימן:

אני לא בתקלתי במקרה כזה.
קראתי הבורקר דו"ח של מבקר המדינה
בענין זה, ותשובתו של ראש מועצת הלול היא שמטפליש בנרשא. איבני
אחראי על מועצת הלול ובנרשא זה איבני יודע.

הי"ר י. הורביץ:

איבני יודע אם אתם עוקבים אחרי
המסקנות מהמצב הפורמלי. האגודה
רשאית לחלק את מכסות הייצור והאשראי כפי שהיא מבינה. משרד החקלאות
אומר שהוא טומך על האגודה ועל העבודה.

מ. פרימן:

לא אמרתי לגבי האשראי.

הי"ר י. הורביץ:

אני שואל שאלה פשוטה: איך יכול
להיות, אם התבועה לא הוגבת, או
הבוהלים בכפר איבט הוגבים, מי מטגייח על הכסף שלבו?

מ. פרימן:

יש לבו מצב פורמלי מטריים. אנחנו
פועלים כמשרד ממטלתי בהתאם להחלטות
של מוסדות גבוהים מאתנו. אם יחליטו לעשות את המכסות אישיות-שמיות -
זנהג בהתאם לכך. אנחנו מדברים על אגודות. לגבי האשראי, הוא ביתן
לפי שם, ונא אדם שלבו ממשרד החקלאות ובודק את ההשקעה ויש תהליך
בקה ארוך ומטובך, שלחלק ביכר של חברי הוועדה הוא מוכר. יש
קריטריונים שקובעים מי, מה, מתי וכמה.

מוטב פטיש עוכד במטגרת שלבו כבר
שנים רבות. בדקנו בניירות ומצאנו שמכספי ההשקעות של משרד החקלאות
לא זלקחה אגורה ללול של חביב שרביף. הלול שלו איבנו מופיע בתוכניות
של השקעות. אני מדבר על מערכת שאני בקיא בה, שולט בה ואחראי עליה.
בדקתי את המערכת הזאת ואת מערכת ההשקעות ומערכת הבקרה, והלול של
שרביף איבנו מופיע בתוכניות שלבו.

הי"ר י. הורביץ:

איזה לולייט כן מופיעים?

מ. פרימן:

הלולייט בשעתו ביונור לפני הדבה שנים.
מדי פעם אנחנו יודעים את התהליך
של דיכוד לולייט, וזה לגבי משפחות שיש להן בעיות.

הי"ר י. הורביץ:

לכטה משפחות במוטב פטיש אישרותם
השקעות לעבין לולייט? כמה אושר?

וכמה בוצע?

מ. פרימן:

לא זכור לי כרגע. אני אכדוק את
התוכניות שלבו ואעביר פירות בכמה.

כספי ההשקעות לא עוכרים דרך ארגוני

הקביות.

י. כהן:

איך הוזהזה הזה צבדק על-ידי משרד
החקלאות? כשהוא בותן כסף למחזור,

איבכט כודקייט איך הוא מתחלק?

מ. פרימן:

איבני בקיא בעבף הזה. זה ביתן
בדרך-כלל במוצרים של ווערובת וזרעיה.
אני אישית איבני אחראי על זה ואיבני יודע. את המסקנה אם איש בודק
או לא, זו תשובה שלך ולא שלי. היקף המחזור הוא הקובע. אבל אם תהי
בבדק או לא, יש להפנות את הטאלה למישהו אחר.

.15.

האם לחבר יש סמכות למכור את מכסת
המיט לחבר אחר?

יעקב כהן:

האם המועצה האזורית מרוזבים מטפלת
בברוא חלוקת אשראי ומכסות ייצור

ח. טרבי:

בחקלאות?

התשובה שלילית.

מ. פרימן:

נודע רבה לכם. הישיבה בעולה.

היו"ר י. הנרביץ:
